

FEMAD

Národní přehlídka amatérského činoherního a hudebního divadla
FEMAD Poděbrady / Divadelní Třebíč

číslo 04 ročník 34 14. května 2006

FEMAD přináší inspiraci i povinnosti, říká Jiří Pospíšil

Krátké ohlédnutí předsedy poděbradského Divadelního spolku Jiří
za první částí národní přehlídky činoherního a hudebního divadla

Čím je FEMAD pro poděbradský spolek Jiří?

V některých případech inspiraci pro naši další divadelní práci. Z titulu spolupořadatele ale zároveň vyplývá pro spolek celá řada úkolů, povinností a služeb. Vše začíná už několik týdnů před festivalem, kdy se rozdělí jednotlivé funkce a pořadatelské služby. Při samotné přehlídce zajišťujeme souborům téměř kompletní servis, včetně toho technického. Na mnoha činnostech se podílí v průběhu FEMADu zhruba kolem třiceti členů spolku. Členové souboru vše vykonávají

ve svém volném čase, někteří si berou dovolenou nebo pracovní volno. Samozřejmě, že podle našich možností navštěvujeme jednotlivá představení. Chtěl bych všem, kteří nějak ke zdárnému průběhu FEMADu přispěli, touto cestou poděkovat.

Jak vnímají soubory vítání na zámečném nádvoří?

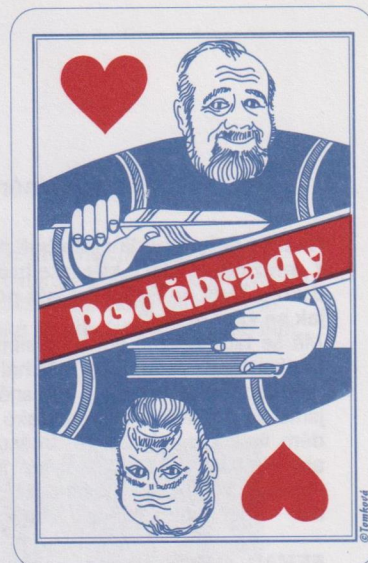
Zúčastněné soubory vnímají přivítání jako milé, originální a vtipné překvapení. Často slyšíme, že něco podobného nikde

jinde nezažili.

Co dodáte na závěr?

Máme všichni radost, že se letošní festival vydařil, velkých chyb jsme se snad vyvarovali, za ty drobnější se omlouváme. Určitě se uskuteční závěrečné hodnocení za účasti celého realizačního týmu, to znamená všech pořadatelů. Naším společným cílem zůstává připravit další přehlídku ještě lépe. Věřím, že se opět za rok sejdem v Poděbradech při FEMADu 2007.

(čej)

F
E
M
A
D

2
0
0
6

Když se řekne FEMAD...

Fatálně
Existenciální
Mysterium
Applikované
Děvice

Mgr. Pavel Purkrábek
člen poroty

Frustrace
Empatií
Milých
Amatérských
Divadelníků

Mgr. Milan Schejbal
předseda poroty

Fantastická
Euforie
Mladých
Avangardních
Divadelníků

Ing. Jiří Pospíšil
člen organizačního štábu

Fakt
Echo
Má
Akt
Díla

Franta Zkratka
člen redakce

Na kus řeči

s režisérem a hercem souboru Divadlo bez zábran Petrem Žaloudkem

Na národní přehlídce jste byli vysláni z „pražské Třísky“, kde jste hráli už třikrát. Tady na FEMADu jste poprvé, jak se vám tu líbí?

Mě se tady hrozně líbí a myslím, že ostatní taky. Jsou tady všichni hrozně milí, jednak prostředí je úžasné, hodně jsme se pobavili u uvítání. Jako na každém festivalu - je to tak trošku chaos, ale báječně zvládnutý. Možná je to tím městem, kombinací města a lidí. Asi takhle - nechce se nám vůbec domů.

FEMAD, víte, co znamená zkratka?

D divadlo, F festival, A amatéři... Festival amatérských divadelníků... M a E nevím... Aha, mladého.

Kolik vás jede autobusem?

Snad dvacet!

Ano, v autobuse nás jede 20. Tedy Jakub nejede autobusem. Občas na něj zapomenou i já, ale dřív tam bylo ještě víc postav... Původně se psalo představení pro Brno, pro jiné divadlo. Dávalo se to dohromady společně s Michalem Vieweghem, který dělal dozor nad scénářem. Chtěl bych mu tímto poděkovat, že od něj máme souhlas a můžeme „Účastníky zájezdu“ hrát. On sám viděl jen brněnskou verzi, která byla velmi kvalitní, a myslím, že „ducha“ představení se nám povedlo přenést.

Co bylo dřív - vaše inscenace, nebo Vejdělkův film? Neměli jste hrůzu z toho, že je tento román nepřenositelný na jeviště?

Brněnská inscenace měla premiéru před osmi lety. Takže první bylo divadlo. Pustili jsme se do toho, protože se nám líbil román. Přenositelné to je, vždyť jste teď měla možnost se přesvědčit. Nejsou tam sice filozofické úvahy Maxe a nejsou použité dlouhé pasáže citátů... občas jen zazní z úst postav. Hlavní důvod byl komediální námět, přišel mi skvělý. Nabízely se dvě možnosti: postavit to na téměr karikaturách jednotlivých postav, a nebo jít cestou psychodramatu, rozebírání lidské povahy. Ale do toho se nám nechtělo. Nemyslím si, že by existovala látka, která by nešla divadelně zpracovat. Důležité je najít klíč k tomu, jak na divadlo určitou věc přenést.

A Vy sám jste viděl film Účastníci zájezdu?

Ne. Jít na film jsem odvahu neměl. Těší mě, že lidé o filmu říkají, že je úsměvný, a o našem divadle, že se na něm moc baví. Nechci hodnotit, neviděl jsem ho, ale nemyslím si, že je typově dobře obsazený. Např. Šarlotu (hluchou, prostoduchou, sklerotickoupaní) hraje Květa Fialová, která je dámou už tím, jak vypadá, tak myslím, že to je špatně. Chys-

tám se na něj, ale sbírám odvahu.

A jaký pocit máte z dnešního představení?

„Jakžtakž“ se povedlo. Jediný problém byl zvuk a světla. Inscenace je trochu komplikovaná, jsou tam škrty atd. Nebylo mnoho času na to si vše říct, ale soubor je na takové situace zvyklý, ne vždy se vše zadaří. Kdekoli, kdykoli se hraje, musíme si to od začátku do konce projít, a říct si, odkud, kam a kdy se přichází. Prostě potřebujeme dvě, tři hodiny na přípravu. Když se dostatečně nesžijeme s prostorem, může se stát, že třeba Honzík (rolí Ukrajinec) narazí do zdi hlavou, ale on je odolný. Takže v pořádku.

A ještě se zeptám na Pa-me-lu?

Mluví čtyřmi jazyky, vystudovala vysokou školu ve Španělsku a má velmi dobrý post v jedné nejmenované známé firmě. Stejně tak Jitka je nesmírně inteligentní žena.

(len)

Zábavné lepoporelo

Divadlo bez zábran z Prahy se pokusilo převést na jeviště román Michala Viewegha *Účastníci zájezdu*. Viewegh je dobrým pozorovatelem, který umí využít dialogy a situace ze života, umí udělat pointu. Jeho rezervy jsou v základní fabulační výstavbě celku, v plastičtějším

vybudování jednotlivých postav. Dramatizace kopíruje dějovou strukturu románu a přebírá jeho klady i zápory. Inscenace je v podstatě panoptikum lidiček spojených společným zájezdem, je tedy pro toto lepoporelo vhodným zázemím. Je to sled scének, které by

mohly být řazeny i v jiném pořadí, a téměř nic by se nezměnilo. Nejlépe fungují postavy, které nejsou dominantní a jsou dané výrazným typem, znakem. Tak je tomu například u postav řidičů či obou stařenek. Postavy jsou typově dobře obsazeny, ale režijně nejsou vždy vybudovány dostatečně výrazně (například obě mladé dívky). Výborné je vyřešení prostoru prostřednictvím herců a rekvizit, kdy se bílé plastové židličky stávají autobusem či jídelnou, kdy si řidiči přinášejí volant autobusu. Stejně tak až v detailech přesné jsou i kostýmy jednotlivých postav. Řadou scének se velmi dobře bavíme. Především Antonín Pospíšil v roli stařenky Helgy má smysl pro přesné načasování pointy. Ale aby inscenace ve zvoleném principu skutečně bezesbýtku fungovala, musela by pracovat s přesnými střihy, s rychlejším temporytmem, bez proluk způsobených odchody či občas neobratnou prací se světlem a zvukem. Takhle se rozsypala do jednotlivých, více nebo méně podařených skečů.

foto IMIČ

(ex)

Franta Zkratka: „Obávám se, že jsem tyto indicie poněkud přecenil.“

Překročit svůj stín

Rozhovor s Andreou Helmichovou (AH), režisérkou Divadla BLIC (Divadlo bláznů lovicích ideje cedníkem) Ostrožská Nová Ves a Ivanem Helmichem (IH), představitelem Balzamina

Váš soubor má na repertoáru pohádky a komedie. Myslíte si, že současný divák hledá v divadle spíše rozptýlení než zamyšlení?

AH: Já si nemyslím, že by to bylo kvůli divákovi, i když musíme brát samozřejmě ohled na to, že jsme vesnické divadlo, kde se toho intelektuálního publika nachází méně, ale ani my nejsme žádní intelektuálové... A spíše jde o to, že jsme mladý soubor, a i když máme sny hrát vážnější věci, tak k tomu musí soubor dozrát. Něco jiného je naučit se udělat řemeslně gag na jevišti, o což se momentálně snažíme, a něco jiného je potom ustát nějakou těžkou, závažnou scénu. Nevyhýbáme se tomu a doufáme, že to jednou přijde. Všechno má svůj čas. Když jsme teď zkoušeli Balzamina, tak jsme se tolik nasmáli! Kéž by se to přeneslo i na diváky!

Známi jste tím, že si rádi přetváříte text k obrazu svému a vkládáte do něho své improvizace. Platí to i pro Ostrovského hru?

AH: My jsme si už úpravu této hry vybrali předem, byla to úprava Vojtěcha Vackeho, takže dál už jsme text neupravovali. Jeho úprava byla tak geniální, že to ani nebylo potřeba. Vymysleli jsme si na-

víc jen pár improvizací a přidali tance. Tentokrát je to asi poprvé, kdy jsme do textu nepřipsali žádnou písničku.

Jste představitel hlavní postavy, jaký je podle Vás Balzamin?

IH: To je záludná otázka, protože paní režisérka celou dobu tvrdí něco jiného než já. Měl jsem o něm úplně jinou představu, než ona. Představoval jsem si ho tak trochu jako Dona Quijota. Balzamin je prostáček duchem i slovem, ale na druhou stranu má v sobě určitou krásu těch snů. Já snílek nejsem, tím je právě moje manželka. Já jsem ten, kdo bdí, a tahá ty sny zase dolů...

Jaké to je režirovat svého manžela?

AH: Je to úžasné. Sice to chvíli trvalo, než se s tím smířil, ale teď je to můj oblíbený herec. V okamžiku, kdy zkoušíme, tak ho jako manžela neberu. A tím, že se známe i mimo divadlo, dobře si rozumíme. Když třeba řeknu: "Zahraj široširou Rus," přesně ví, co po něm chci.

IH: Mě se s Andreou taky pracuje dobře, začátky byly horší, kolikrát to jiskřilo... Ale žena je dobrá režisérka, která ví, co chce. Je tvrdá, dokáže pnutí lidí k věcem, které by za normálních okolností neudělali, ale díky tomu se dílo dobře zdaří.

AH: Máme v divadle takový cíl: všichni překračujeme svůj stín. Lidé k nám přijdou s tím, že neumí tančit, neumí zpívat, neumí hrát, ale nakonec tančí, zpívají a tančí a jsou překvapení.

A jaké to je být principálkou?

AH: Děsné. Mě nevádí být režisérkou, to mě moc baví. Víte, do loňského roku dělal principála manžel, a taky mu to připadalo děsné, tak to přehrál na mě.

IH: Já to nebudu komentovat, mě to nepřišlo tak děsné. Ale je pravda, že to bere spoustu času. Je s tím hodně práce.

AH: Problém je v tom, že jsem ten snílek. Musím myslet na to, abych nezapomněla razítko, abych věděla, kam a kdy a co odeslat. To není moje parketa.

Co znamená zkratka FEMAD?

AH: Festival mladých divadelníků, ne?

Jste blízko...

IH: Já jsem si to myslel též... tak Festival mladého divadla... amatérského...

Jak byste festival pomocí písmen ve zkratce FEMAD charakterizovali?

Andrea: FEnomenální Mocná Atmosféra Divadla

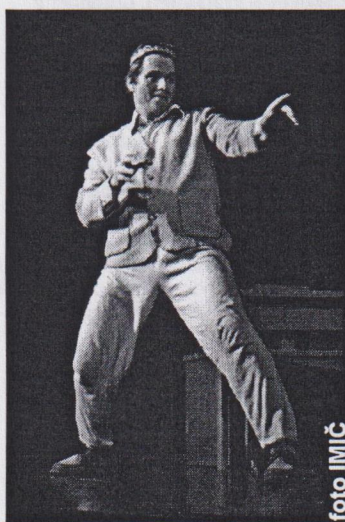
Ivan: Fajn Emoce Mrazivé A Divadlo

AH: Na FEMAD jsme se moc těšili. Byli jsme tady s inscenací Setkání s Kateřinou před 4 lety, potom jsme prošli ještě řadou přehlídek, ale FEMAD v nás zanechal nesmazatelnou stopu. Byli jsme nadšení, že do Poděbrad jedeme, ale máme teď větší trému.

(lun)

Postmoderní sen?

Ostrovského *Svatba Balzaminova* je hořkou komedií mravů, obrazem ze života vyprázdněné společnosti, lidí neschopných se svým životem něco udělat. Osou je Míša Balzamin, který se z té nudy a prázdnoty chce vymanit a něčím být. V závěru toho svým způsobem dosahuje, byť za cenu velkých obětí. Insce-nace Divadla BLIC z Ostrožské Nové Vsi vychází z výrazné úpravy Vojtěcha Vackeho, která mravoličnou komedii posouvá směrem ke grotesce, opouští Ostrovského drobnokresbu a snaží se mravy zachytit v obecnější poloze. Snaží se pracovat s nimi razantněji. Bohužel to ale tak docela nefunguje. Zvolené výrazové prostředky nejsou vždy tak jednoznačné, abychom přesně dokázali číst, co nám mají sdělit. Není zcela zřetelný kontrast snu a reality. Jsou všichni pokřivení a v křeči, jen Míša ve svých snech normální? Nebo je to jinak? Proč se postavy

ve snech nakonec Míšovi vždýcky vymějí? Realita je kýč? A co je sen? Také kýč nebo znamená i naději? Divadelně se realita od snu příliš neliší.

A jaký je v této inscenaci vlastně Míšův konec? Dochází k částečnému naplnění jeho snu, nebo je to jeho porážka? V textu je zachováno 19. století (dohazovačka, gubernátor...), ale ve výtvaru a stylizaci je náznak koláže (i když nedůsledně) - má propojit dění k dnešku? A má nám dnes vůbec Ostrovského hra co říci? Unikají nám souvislosti, jako by občas byly řešeny jednotlivosti bez vazeb k celku. Jako kdyby šlo především o nápady a formu, nikoliv o téma. Utápíme se v otázkách, na které si nedokážeme odpovédět. A po pravdě řečeno, ani se nijak zvlášť nebavíme.

(ex)

Franta Zkratka: "Poslyšte, Balzamine, nejste vy kapánek jurodivý?"

Revue sympatická a aktuální

Divadelní soubor Jiřího Voskovce ze Sázavy nastudoval hru Voskovce a Wericha *Caesar* v úpravě a režii Jiřího Janouška. Nejde o úpravu razantní - předloze uvěřili a snažili se ji celkem pietně naplnit. Což je dobře, protože hry Voskovce a Wericha, jejichž síla je především ve figurách, které psali pro sebe, se v základních příbězích upravují jen obtížně. Navíc se ukázalo, že hra je i bez úprav v současné době aktuální. Chvályhodná je rozhodně také skutečnost, že zachovali strukturu revue se všemi jejími složkami, tedy i hudbou a tancem. Antiiluzivní pojetí by ještě mohlo být podtrženo občasnou komunikací s klavíristou. Dobré je plynulé propojení písňových a tanečních čísel s přestavkami a dějem, neboť pozitivně ovlivňuje temporytmus inscenace. Obdivuhodná je také organizace více jak třiceti lidí na jevišti, což v dnešní době nebývá právě běžným zjevem.

Nejlépe začíná inscenace fungovat od okamžiku nástupu Papulluse Oldřicha Randuly a Bulvy Luboše Malého, kteří jsou schopni nadsázky, drží si své figury a jejich komentáře včetně drobných aktualizací a improvizací jsou ve shodě

s poetikou celku. Především prvně jmenovanému se ve včerejším představení obzvlášť dařilo. Problematictější je inscenace v úvodní scéně u Kleopatry, která nehraje zřetelně například situaci, kdy má schovaného Marka Aurelia a není jasné, co z dialogů s postupně přicházejícími postavami on má, nebo nemá, slyšet. A v podstatě nerozlišeně jsou také

prezentovány její postoje k jednotlivým mužským postavám. Situace v senátu, která je už v předloze vzhledem k dnešku nejaktuálnější, také tak docela nevyšla, protože byla nepřesná v provedení a načasování akcí jednotlivých postav. Ale i tak můžeme shrnout, že jsme viděli představení sympatické, zábavné a svižné.

(ex)

Caesar od V+W je stále aktuální, říká Jiří Janoušek

Rozhovor s režisérem Divadelního souboru Jiřího Voskovce Sázava

Váš soubor nese Voskovcovo jméno, připomíná se ještě nějak jinak tato osobnost, která se v Sázavě narodila?
Už několik let se pořádá divadelní festival Voskovcova Sázava, Český rozhlas u nás pravidelně během slavností U Martina natáčí pořad Voskování. U příležitosti loňského stoletého výročí V+W se v divadle natáčel velký zábavný program za účasti mnoha významných umělců. Máme v Sázavě náměstí Voskovce a Wericha, oba připomíná pamětní deska.

V+W napsali celou řadu her, proč jste si vybrali právě Caesara?

Hlavním motivem bylo zmíněné stoleté výročí obou autorů. Takže jsme cítili potřebu nějak slavnou dvojici připomenout. Například hry Nebe na zemi, Balada z hadrů hrála a hraje celá řada souborů. Chtěl jsem vybrat něco méně známého. Caesar mi přišel, vzhledem k dnešní době, velmi zajímavý a aktuální.

Jak jste si poradili se slavnými forbírnami?

Protože jsme nechtěli sklouznout do kopírování rolí, které kdysi mistrovsky ztvárnili Voskovec s Werichem, předscény jsme do hry nezařadili.

Bylo by zajímavé, kdyby se ve Voskovcově rodišti čas od času objevovaly hry z repertoáru Osvobozeného divadla. Neuvažujete o realizaci dalšího titulu z dílny zmíněných autorů?

Caesar měl u diváků v Sázavě i na zájezdech velký úspěch. Herecký soubor k realizaci přistupoval zodpovědně a hra nás stále baví. To znamená, že s největší pravděpodobností na nějaký text od V+W časem opět dojde. Musíme ale vybrat nějaký zajímavý titul.

Co tedy připravujete na podzimní sezónu?

Po několika komediích přišel podnět z hereckého souboru, takže jsme změnili

žánr a studujeme muzikál Balada pro banditu. Přiznám se, že to pro nás není úplně snadná záležitost, ale věřím, že ji zvládneme. Premiéru plánujeme na říjen na festival Voskovcova Sázava.

Prozradte něco o této přehlídce.

Její letošní šestý ročník začíná 15. září. Pravidelně šest pátků po sobě se u nás představí amatérské divadelní soubory, které nabídnou divákům svoje zajímavé inscenace. Podmínkou zůstává, že součástí jejich her musí být hudba, respektive zpěv.

Víte, co znamená zkratka FEMAD?

Význam této zkratky je určitě několik a já je nechci rozebírat. Pro mě je FEMAD báječným festivalem, který bezvadně funguje řadu let, a já osobně jsem šťastný, že tady náš soubor hraje a doufám, že ne naposledy.

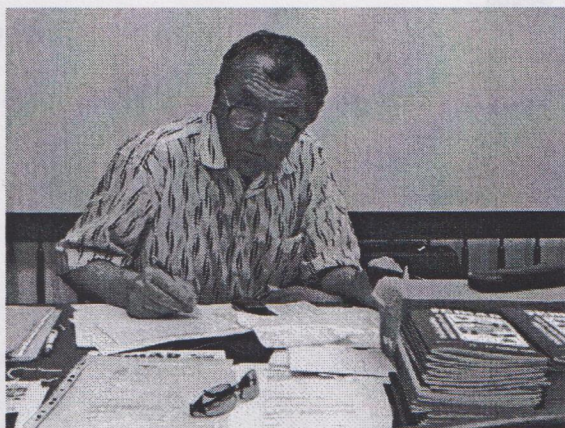
(če)

Franta Zkratka: "Brute, to je trapný omyl!"

Zákulisí FEMADu ve zkratce

Festival v Poděbradech se nám pomalu chýlí ke konci. V našem festivalovém zpravodaji jsme sledovali dění hlavně před kulisami. Ale proto, aby se před nimi vůbec něco dít mohlo, musela se o to řada těch neviditelných „neherců“ postarat. A tak toto poděkování míří do řad festivalového organizačního štábu. Vytvořil tady na zámku takové zázemí, že se všichni zúčastnění mohli věnovat své práci tedy především herci hraní a porota posuzování. Potlesk tentokrát patří lidem, kterým se netleská na otevřené scéně, ale těm, kteří se pohybují za ní, v zákulisí.

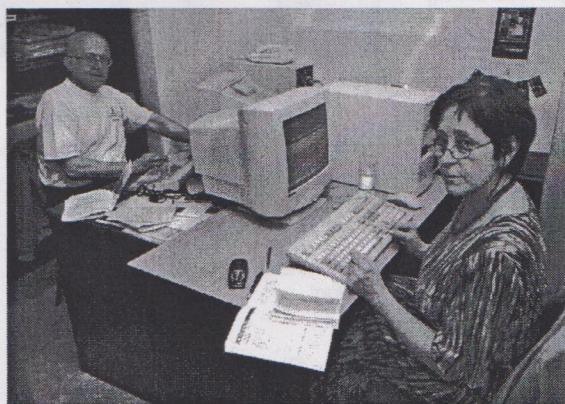
(lun)

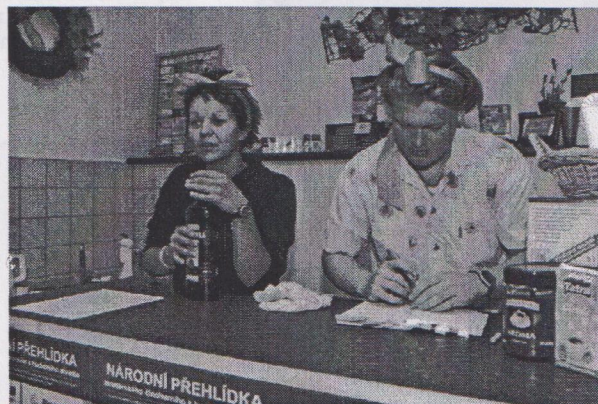
Za organizační štáb

Za nádvoří zámku

Za utajenou členku poroty a redakci

Za milou obsluhu divadelního klubu

foto IMIČ

Divadelní spolek Jiří Poděbrady ve spolupráci s Kulturním a informačním centrem Poděbrady pořádá ve dnech 29. června až 2. července Letní divadelní slavnosti 2006

čtvrtek 29.6. - DS Jirásek - skupina TEMNO - Týniště n.O.
(vlastní úprava) Meresjev

pátek 30.6. - DS Jiří Poděbrady
Vladimír Renčín, Jindřich Brabec - Nejkrásnější válka

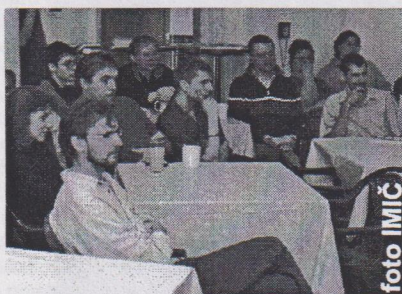
neděle 2.7. - Vlastík Vrchlabí
Ervín Hrych - Bedna u Slavkova

sobota 1.7. - DS Právě začínáme Horní Počernice
Se srdcem divno hrát

Všechna představení se uskuteční v zámecké zahradě od 21 hodin. V případě nepříznivého počasí se program přesune do divadla Na Kovárně.

**Nashledanou v Třebíči!
A šťastnou cestu!**

Bonifác

Bonifáci, Bonifáci!
Jsi nám tady pro legraci
Bonifáci, milý hochu,
uprav se dnes přeci trochu
vypadáš jako švec přávec
ba ne, nedej se, to je hec!
No tak sakra Bonifáci
přejou ti všichni „Femaďáci“
do hospůdky na panáka
celou přehlídku teď láká
pojdte oslavíme neděli
a ještě abyste věděli
než zazvoní polozvonec
připíjím na polokonec
Zamyslel se Bonifáček
aha, v tom je malý háček
připíjím na přehlídky poločas
ve středu v Třebíči a není zač.

(jas)

Pracovní doba redakce:

čtvrtek 12.00 - 04.15 h.

pátek 07.15 - 02.30 h.

sobota 07.30 - 02.59 h.

neděle 07.20

Poděkování ve zkratce

Děkujeme souborům,
děkujeme porotě, děkujeme divákům,
děkujeme také Dominiku Seidlovi,
který lámal nejen festivalový zpravodaj,
ale také trochu nalomil naše dvě dívčí
srdce len a lun,
děkujeme také Milanu Čejkovi za články
a Ivu Mičkalovi za fotografie.
Za rok nashledanou.

(len - lun)

Dnes - neděle 14. května

7.30 - 8.30 h. snídane

10.00 h. DS Tábor
Carlo Goldoni
Vějíř

12.00 h. rozborový seminář - Vějíř

Existence divadelního souboru Mladá scéna je ohrožena!

Mladá scéna je divadelní soubor, který již
přes 25 let hraje divadlo pro děti. Hraje, ale hrát
by nemusel.

Magistrát Ústí nad Labem totiž v dubnu tohoto
roku rozhodl o prodeji Kulturního domu Corso
v Krásném Březně, ve kterém má soubor své
útočiště.

Pokud vám není osud souboru Mladá scéna lhos-
tejný, můžete podepsat Petici za zachování exis-
tence divadelního souboru Mladá scéna Ústí nad
Labem. Bude k dispozici na festivalu u stánku
s publikacemi, který naleznete ve foyer divadla
Na Kovárně.

Třebíč - středa 17. května

10.00 h. DS MěKS Červený Kostelec - Národní dům
Carlo Goldoni
Lhář

13.30 h. SemTamFór - Divadlo Pasáž
Na motivy anglických autorů
Krysy

15.30 h. Slavnostní zahájení Divadelní Třebíč
- Národní dům

20.00 h. Divadlo Luna Stochov
Rudolf Krupička
Velký styl

jako recenze

Recenzi k dnešnímu představení nalez-
nete v prvním čísle třebíčského zpravodaje.